

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 11. Continuatio Concilii Carthaginensis sexti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66042)

Conciliis præcedentibus conditos, in isto Sæculum V.
 renovatos dicere oporteret. Vigésimus A.C. 419.
 quartus Canon continet Catalogum Scri- Sup. XX.
 pturarum, qui etiam Concilio anni 397. §. 18.
 tribuitur; est nostro, quem hodie habe-
 mus, plene conformis. Post Canonem
 33. hæc leguntur: *lecta etiam sunt varia*
universæ Provinciæ Africae Concilia, prio-
ribus temporibus celebrata. Tunc septen- v. inf. Lib.
 decim recensentur, quorum primum est XXXII.
 Hipponense anni 393. octava, & n. 3. Sup.
 ultimum Carthagenense anni 418. prima XIX. n. 41.
 Maji. Omnia suo tempore retuli, excepto
 secundo Carthagenensi, vigésima sexta Ju-
 nii, anno 394. Quarto, anni 397. 26. Ju-
 nii. Et quinto, decima quinta Junii, anno
 409. de quibus nihil aliud scimus, quam
 quod in isto Concilio an. 419. eorum men-
 tio occurrat.

§. XI.

*Continuatio Concilii Carthagenensis
 Sexti.*

Alia deinde Sessio ejusdem Concilii tri-
 gesima Maji, anno 419. secuta, quam
 non nulli Concilium Carthagenense septi-
 mum dicunt. Cum multi Episcopi ne-
 cessitatem ad suas Ecclesias redeundi pro-
 ponerent, statutum, ut eligerentur Depu-
 tati, qui ea, quæ restabant, expedirent;
 ergo viginti duo selecti sunt, inter quos
 etiam S. Augustinus, Alypius, & Possidius to. 2. Conc.
 fuerunt. p. 1603.

D d d 4

fuerunt.

- Sæculum V. fuere. In eadem Sessione sex Canones
 A.C. 419. circa accusationes Clericorum conditi.
128. Ab accusandi facultate arcentur excom-
 munitati, Hæretici, Gentiles, Judæi, in
 famia laborantes, quales sunt Mimi, man-
 cipia, liberti eorum, qui accusantur, &
 omnes illi, quos leges jure actionis publi-
 cæ excludunt. In propria vero causa, &
 se ipsos privatim tangente, agere possunt.
 Qui accusare non possunt, hi neque
 testes in judicio admittuntur; nec eo-
 rum testimonium valet, quos Actor ex
 domo sua producit, nec eorum, qui infra
 131. annos quatuordecim sunt. Qui in pro-
 bando uno accusationis capite deficiunt,
 130. ad probanda cœtera non recipitur. Si
 quis Episcopus dicat, quemquam sibi soli
 132. crimen confessum fuisse, & ille neget, vi-
 tio non vertat Episcopus, si ipsi soli fides
 133. non habeatur. Et si dicat, sibi per con-
 scientiam non licere communicare cum
 accusato, alii Episcopi cum isto Episcopo
 non communicabunt. Post hæc Aure-
 lius Concilio finem imposuit, & Bonifa-
 cio Papæ scribere in alteram diem distu-
 lit. In Synodali Epistola initio dicitur;
 10. 2. Conc. ex causæ hujus discussione contentiones
 p. 1670. fastidiosas ortas, sine læsione tamen cha-
 ritatis; deinde subjungitur: *quia Apis-
 rius Presbyter, cujus ordinatio, & excom-
 municatio tot scandalorum in tota Africa
 occasio fuit, veniam omnium suorum deli-
 ctorum*

florum petiit, Communioni restitutus est. Sæculum V. A.C 419.
 Confrater vero noster, Urbanus, Episcopus Sicanus, promptissime corrigenda emendavit. Quia etiam paci, & quieti Ecclesie non modo presentis, sed & futuris temporibus providendum erat, jussimus, ut Presbyter Apiarius ab Ecclesia Sicana discedat, ordinis sui honorem retineat, & dentur ei litteræ, quibus ei functiones Presbyteri, ubicunque vellet, & possit, exercere concederetur.

Mentionem deinde injiciunt de epistola, quam anno superiore scripserant, de mandatis, a Zosimo Papa Legatis suis injunctis; tum prosequuntur: *consentimus, ut Sanctitas Vestra ea a nobis observari jubeat, quæ in Concilio Nicæno decreta, & petimus, ut ea ultra mare apud vos usu retineri curetis, quæ in Zosimi mandatis continentur* (nempe Canones Concilii Sardicensis, quos deinde transcribunt) & addunt: *Si hæc Decreta in Concilio Nicæno leguntur, & apud vos in Italia observantur, nullam amplius hac de re. Græca. faciemus mentionem, nec ea accipere de-* pag. 403. u. Perron.
trehabimus. Si vero aliud in Canonibus Nicænis invenitur, in misericordia Dei speramus, quamdiu Ecclesie Romanæ præeris, immunes nos ab ejusmodi vexatione futuros, & nobiscum in Charitate fraterna, quæ tibi notissima est, agendum. Ita- Concilium Carthagi-
que rogamus te! ad Episcopos Africa, Ale- xandriæ nense.

D d d 5

xandriæ nense.

Sæculum V. A.C. 419. *xandriæ, Constantinopolis, & ad quæcunque libuerit, scribas, ut nobis Canones Nicænos mittant. Quis enim de veritate exemplarium, ab his illustrissimis Ecclesiis allatorum, quæ sibi consentanea erunt, dubitare poterit? interim ea, quæ nobis mandatis Zosimi de Appellationibus Episcoporum ad Episcopum Romanum, & iudicio Clericorum coram Episcopis suarum Provinciarum, indicata sunt, observare promittimus. Cætera, quæ in nostro Concilio gessimus, cum Fratres nostri, Episcopus Faustinus, atque Presbyteri Philippus, & Afellus acta secum ferant, ex iis disce-*

Legati Papæ ad sua rediere, soluto Concilio; id ex Conciliis Africæ ultimum est, quorum acta nobis supersunt, quod modis quatuor ad nos pervenit. Prima invenitur in Collectione Conciliorum, ubi in duas partes dividitur, nomine Sexti, & Septimi Concilii Carthaginensis. Secundo in Codice Canonum Dionysii exiguus, ubi refertur sub nomine Concilii Generalis Africæ, quod aliorum etiam Canones in centum triginta octo articulis contineat. Tertia Editio est præcedentis versio græca, similiter centum triginta octo articulos referens, sub titulo Codex Canonum Ecclesiæ Africanæ. Editio quarta, quæ in Collectione Conciliorum, sicut prima, occurrit, ejus Concilii partem, non totum exhibet, a Concilio Hippo-

Hipponensi anno 393. initium ducit, & Sæculum V.
in centum quinque articulos dividitur. A. C. 419.

Titulus simpliciter positus est: *Concilium Africae.*

De Legatione ad Ecclesiam Antiochenam nihil scimus, sed constat, a Concilio Carthaginensi Innocentium Presbyterum Alexandriam missum, cui S. Cyrillus descriptionem genuinam Concilii Nicæni ex Archetypo, quod in Ecclesiæ suæ Tabulis custodiebatur, tradi iussit. Patres Africae ab eo etiam exquisierant diem Paschæ; ipsius enim erat de hac die omnes Ecclesias certiores facere; pronuntiavit igitur, anno sequenti 420. decimam septimam Calendas Maji, id est, decimam quintam Aprilis, diem Paschæ futuram; sed error subreperit necesse est, quippe S. Cyrillus in octava Homilia Paschali ejusdem anni Dominicam Paschalem dicit vigesimam tertiam *Pharmouti*, quæ est decima octava Aprilis. Marcellus Subdiaconus quoque, Constantinopolim missus, ab Attico exemplum Concilii Nicæni accepit. Hæc Exempla ad Bonifacium Papam vigesima Nov. ejusdem anni transmissa. Hæc in hac causa sub Bonifacii Pontificatu acta.

§. XII.

S. Hieronymi extrema.

Innocentius Presbyter etiam in Palæstinam